

Una barca amb uns 300 immigrants bolcà ahir quan pretenien arribar a la petita illa italiana. Més de cent persones hi podrien haver mort. És un episodi més de la tragèdia que viu aquest indret

PALMA Una barca amb més de 300 immigrants procedents de Líbia bolcà ahir a la matinada en aigües de la Mediterrània, a 70 km al sud de l'illa italiana de Lampedusa. Hores després, ja de dia, desenes de cadàvers, entre ells alguns al·lots, varen ser albirats per la Guàrdia de Finances italiana. Es calcula que fins a 200 persones podrien haver perdut la vida en el naufragi.

Aquest és un episodi més del drama dels immigrants a Lampedusa. En aquesta petita illa italiana, l'excessiva i incontenible arribada d'indocumentats ha estat, des de l'inici de les revoltes al món àrab, un degoteig constant que l'ha abocada al caos. Si ja abans de les rebel·lions era un punt estratègic per al desembarcament d'immigrants procedents del nord d'Àfrica que volien accedir a l'espai Schengen de la UE, els vio-

Les revoltes al món àrab foren l'espurna que empentà milers d'africans a fugir cap a Europa

L'illa de Lampedusa ha arribat a doblar la seva població de 5.500 habitants a causa dels il·legals

lents successos dels països de la zona han fet insostenible la capacitat de les infraestructures de l'illa -que té només un centre d'acollida amb capacitat per a 850 persones- per acollir l'allau incontrolable dels nouvinguts. I aquest col·lapse no és estrany, tenint en compte que des del passat dia 1 de gener han passat per l'illa prop de 20.000 immigrants. Els dies de major afluència, el nombre de persones que hi ha arribat en un sol dia s'ha comptat per milers, en una illa que té una població

El drama de Lampedusa

Solidaris

LES XIFRES

200

Morts. La xifra fa referència al nombre de desapareguts ahir en bolcar la barca en la qual viatjaven. Es tem que podrien ser tots morts.

d'unes 5.500 persones i que, per fer-nos-en una idea, ocupa una quarta part de la superfície de l'illa de Formentera. És a dir, el territori de l'illa italiana fa 20,2 km², davant els 83.24 km² de l'illa balear.

Temerosos per la inseguretat que la inabastable arribada de nouvinguts provoca entre els residents de l'illa, aquests darrers fins i tot han acabat enfrontant-se a ells. Davant la situació límit, el primer ministre italià, Silvio Berlusconi, feia la setmana passada una visita llampec a Lampedusa, on, en aquell moment, hi havia uns 6.200 il·legals. Immediatament anuncià, de manera escandalosa i com a cortina de fum davant les causes pendents que té amb la Justícia, que en

un termini de 48 a 60 hores buidaria l'illa d'immigrants. I així ho va fer, malgrat que n'hi ha continuat arribant. Així les coses, dilluns passat es va reunir amb el seu homòleg tunisià, Beji Caid Essebsi, a fi de cercar una solució que permetés frenar la crisi. Al final, però, no s'arribà a cap acord.

Per proximitat, el major nombre d'immigrants que arriben en rudimentàries barques i pasteres procedeixen de Tunísia, ja que aquest país es troba a només 133 quilòmetres de Lampedusa, el territori italià més al sud del país.

Mentrestant, des de Brussel·les, l'actuació més recent de la UE per fer front a la crisi migratòria italiana ha estat l'ampliació, fins a l'agost, de l'operació Hermes, de l'agència de control de fronteres. Aquesta missió es basa en el desplegament d'actius aeris i marítics, que vetlen per la seguretat a les fronteres. Sigui com sigui, la immigració a Itàlia és una realitat difícil de gestionar, més encara quan es troba a mans d'un primer ministre que equipara, convençut, els immigrants amb la criminalitat. • C. Anglora

Bàrbars a les portes

MIQUEL ÀNGEL MARIA

Francis Fukuyama passarà a la història com el profeta fallit del final de l'ídem. En el seu diagnòstic de la globalització hi ha no poques coses aprofitables per entendre-la i afrontar-la, però també molts auguris no aconplerts que mostren la vana il·lusió que ha caracteritzat l'optimisme històric del liberalisme de final del segon mil·lenni. Com la hipòtesi segons la qual en l'aldea global consolidada i arcà-

dica ja no hi haurà "bàrbars a les portes", perquè tota la diversitat quedarà integrada i assumida.

La història interminable, que és la història realment existent, s'ha encarregat de tirar per terra aquest vaticini en poc més d'una dècada. En els inicis del tan somniat segle XXI, ens torna a passar el mateix que als romans: quan descobrim que tenim els bàrbars a les portes (ara es diuen Lampedusa, Calamocarro, Río

Bravo), ens adonam, aterrits, que ja fa temps que en tenim molts més que premen des de dintre. El que passa aquests dies a Lampedusa és molt cridaner, però no hauríem d'oblidar que abans d'una intrusió massiva a una frontera exterior hi va haver els episodis de la perifèria de París del novembre de 2005.

La incertesa pels temps que vénen suscita reaccions violentes -Berlusconi n'és la versió ins-

titucional més reeixida- i discursos d'un bonisme tan ingenu com inútil. Enmig, hi ha l'exploració lúcida i valenta dels camins practicables, que no comportin ni la fugida del realisme polític ni la claudicació de la dignitat. Aquests camins són estrets, tortuosos, complexos, perillosos. Però són els únics que ens poden portar a uns horitzons solidaris. •